

Forhandling i Udvalget, hvor vidt dette skulde fremkalde en delt Afstemning over Lovforslaget. Udvalget var enstemmigt af den Mening, at en saadan delt Afstemning kunde man meget godt gaa ind paa, saafremt den blev forlangt andet Steds fra, man vilde ikke i ringeste Maade anse sig for kompromitteret derved, men at der paa den anden Side i Betragtning af, at der ikke i hele Udvalget, blandt alle dets 15 Medlemmer var et eneste, der ønskede at votere forskjellig om de forskjellige Paragrafer, ikke fra Udvalgets Side var nogen Grund til at tage Initiativet til at forlange en delt Afstemning ved denne sidste og 3die Behandling. Hvad mig selv angaar, gav jeg i sidste Møde mit Ord paa, at jeg med Glæde skulde være med til at sætte mit Navn under et eventuelt Forlangende om en delt Afstemning over Lovforslaget ved denne Behandling, men da der ikke er rettet nogen Opfordring til mig om at være med til en saadan Begjæring, der jo i alt Fald kræver 8 Medlemmers Underkrift, har jeg ikke haft nogen Leilighed til at indfri dette mit Løfte. Det er Alt, hvad jeg har at bemærke om denne Sag, der jo har været forhandlet saa ofte her i Salen som ogsaa udenfor Salen, at jeg ikke veed noget væsentligt Nyt at tilføie paa dette Stadium.

Madsen: Naar jeg nu har forlangt Ordet, saa er det ikke, fordi jeg gjør mig noget Haab om at kunne ved min Udtalelse udøve nogen væsentlig eller i det Hele taget nogen Indflydelse paa den forestaaende Afstemning, heller ikke fordi jeg har noget væsentlig Nyt at tilføie om den foreliggende Sag, thi som den foregaaende ærede Taler bemærkede, har jo Sagen været forhandlet saa ofte, drøftet saa tidt, og der er jagt saa Meget for og imod den fra begge Sider, at der ikke kan være noget væsentlig Nyt at tilføie. Smidlertid har jeg undet det rigtigt for mit Bedkommende at gjøre nogle Bemærkninger, forinden vi gaa til Afstemning. Det vil maasse være det høie Things Medlemmer bekendt, at jeg tidligere har haft Leilighed til at vise og udvikle fra mit Standpunkt, hvorledes jeg fra et finantstelt Synspunkt betragter Kjøbenhavns Befæstning som en Ulykke for mit Fædreland, som snarere skiftet til at ødelægge end til at værne det, end til at bygge det op. Mine Udtalelse fra den Tid skal jeg ikke komme ind paa at gjentage, men der er dog Udskilligt, jeg vil tilføie ogsaa i den Henseende. Jeg vil da minde om, hvad jeg den Gang gjorde gjældende, at Fordringerne med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning i den sidste

halve Snes Aar ere vorede i en forbausende Grad, og der er ingensomhelst Udsigt til, at disse Fordringer endnu have naaet deres Høidepunkt; vi kunne tværtimod vente, at de i Fremtiden ville vore Aar for Aar, fordi Artillerividenskaben befinder sig i en stadig Udvikling, saaledes at det, der var godt i Gaar, maasse ikke duer i Dag, og ligeledes det, der er godt i Dag, maasse ikke duer i Morgen. I den Anledning maa jeg maasse med den høitærede Formands Tilladelse oplæse et lille Brudstykke af Bemærkningerne til et tykst Forslag, der i Fjor fremkom om en Bevilling til den tykste Flaade: „Fremdeles kunde en ny teknisk Opfindelse paa den ene Side tilstede en uanet Udvikling, medens paa den anden Side Forsøg, der synes en Afslutning nær, endnu maa forstættes Aar og Dag, før deres Resultater kunne udbyttes. Alle rede i den Periode, der er tilbagelagt, er der indtraadt saadanne Tilfælde, og det er blevet nødvendigt at foretage mangfoldige Afvigelser fra Flaadeplanen. Men fremtidig vil dette indtræffe endnu hyppigere, og derfor vilde en Flaadeplan, der omfattede en længere Periode, væsentlig kun have theoretisk Betydning.“ Saaledes ser man paa Forholdene i vort Naboland, og jeg mener, vi maa have det samme Syn paa dette Punkt, at Tekniken jo er i stadig Udvikling, at vi kunne vente en fortsat Stigen i Kravene i denne Henseende, saaledes at vi, hvis vi komme ind paa denne Bane, ere komne ind paa en Bane, der vil lægge Beslag paa alle vore materielle Kræfter og hæmme og lamme Udviklingen i alle andre Retninger. De Søforter, vi for Tiden have ved Kjøbenhavn, have en Historie, som stadfæfter den samme Betragtning. De bleve saa vidt jeg huster, vedtagne i Rigsraadet 1859, ere senere blevne forstærkede, forbedrede og gjentagne Gange forsynede med nyt Styks. Der er anvendt stor Bekostning paa dem Aar efter Aar, hvor Meget i det Hele veed jeg ikke, jeg har blot gjort mig den Uleilighed at efterse, hvor Meget disse Beløb andrage for de sidste 10 Aar. Jeg er da kommen til det Resultat, at der i disse sidste 10 Aar til Forstærkning og Vedligeholdelse af Søforterne samt til Kanoner m. v. er anvendt over 5 Millioner Kr. Men hvad har man saa haft for disse Penge? Har man faaet Noget, som man har Tillid til, har man faaet Noget, som man har Sikkerhed for duer noget? Nei, man fortæller os, at det duer ikke. Paa det foreliggende Finantslovsforslag, forelagt i indværende Samling, er der forlangt som første Vi-